

om man ikke kom bedre afsted med Jærnbane-drift ved at overlade den til private Selskaber, men det ærede Medlem maa dog vide eller burde have hørt, at jeg netop udtrykkelig tog Afstand fra den Driftsmaade, som det sjællandske Jærnbanelystab fulgte, og at jeg som en Mulighed, som en Tanke, talte om et Selskab, som drev Banerne under en skarp Kontrol af Staten, og saaledes at Staten netop havde Haand i Hante med det. Jeg nævnedes kun dette, fordi jeg vilde sige og fremdeles vil sige, — hvad jo egentlig det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer, der have været fremme, ogsaa have indrømmet, — at der ikke er nogen særlig Grund til at være saa overordentlig tilfreds med de danske Statsbaners Ledelse, at man derfor skulde udvide Omraadet for Statsdriften. Saa sagde det ærede Medlem, at jeg havde sagt omtrent som saa: Lad os blot bevare Forholdet! Jeg er imod at gøre noget væsentligt, jeg er tilfreds med Grundlaget og med Dampskibsselskabet! Der gav imidlertid det ærede Medlem en Fremstilling stik modsat af de Udtalelser, jeg har brugt. Jeg havde netop ikke sagt, at vi skulde bevare Forholdet. Jeg var netop enig med Foredspørgerne i, at vi burde løste mange Penge paa at faa netop de Forbedringer indført, som Foredspørgerne have omtalt — og som for øvrigt ikke er deres Opfindelse —, nemlig, at faa afsløede Skibe, hurtigere Skibe og lavere Fragter. Hvorledes kan det ærede Medlem saa komme her og sige, at jeg har sagt, at vi skulde bevare Forholdet, og at der ingen Grund var til at gøre noget væsentligt? Der er netop Grund til at gøre noget væsentligt, men dette væsentlige skal bestaa i noget, som er ganske afvigende fra den Fremgangsmaade, som Foredspørgerne foreslaa anvendt. Saa sagde det ærede Medlem, at jeg ikke var i Stand til at bevise, at Routen Esbjerg—Barkston ikke kan tage mere Smør og Flæsk til Barkston. Nej, naturligvis! At bevise den Slags Ting er altid vanskeligt, navnlig at bevise det negative, men jeg har ret godt sandsynliggjort det, og egentlig talte var det vel ogsaa det ærede Medlem, der skulde bevise, at der var Chancer for, at Routen kunde tage betydelig mere. Naar det ærede Medlem henviser til, at naar vi først have Routen, vil den trække saa meget til sig, at den derigennem kommer til at betale sig, saa var det det ærede Medlem, der skulde bevise det. Saa sagde det ærede Medlem, at jeg havde ikke opfattet, at han ønskede Farten til et eller to Anlægspunkter. Jo, det sagde jeg netop. Jeg sagde, at det var Tanken, at man ikke skulde blive staaende ved Esbjerg—Barkston, men at man ogsaa

skulde have i det mindste een nordligere Route, og der tror jeg ikke, jeg har misforstaaet det ærede Medlem, naar jeg opfattede hans Udtalelser saaledes, at han vilde foretrække en Route Esbjerg—Newcastle frem for den Route, der nu er, nemlig Esbjerg—Grimshby. Dette var udtrykkelig et af de Forhold, det ærede Medlem klagede over, man ikke kunde komme til at ordne paa rette Maade, fordi det forenede Dampskibsselskab der havde private Interesser. Det ærede Medlem klagede netop over, at man ikke havde denne Route Esbjerg—Newcastle, som saa mange havde ønsket, sagde det ærede Medlem, hvad der ogsaa godt kan være muligt, og han udtalte sin Undren over, at det forenede Dampskibsselskab opretholdt Routen Esbjerg—Grimshby, hvilket, sagde han, maatte ligge i Forretningsforbindelserne med Jærnbanerne i England. Jeg tror, det er ganske berettiget af mig, at jeg efter min Erfaring pegede hen paa Routen til Grimshby, og jeg synes egentlig ogsaa, at det ærede Medlem i sit Tilsvær indrømmede, at det er den rette. Saa opholdt det ærede Medlem sig meget ved, at jeg havde sagt: Er det det hele? Det ærede Medlem mente, at det var ikke nogen Bagatel, men en stor og saakaldt vigtig Sag. Ja, det har det ærede Medlem fuldkommen Ret i, og det er da heller ikke paa Sagen, at jeg har anvendt dette Udtryk: Er det det hele? Jeg forstaar slet ikke, hvorledes det ærede Medlem har kunnet misforstaa mig paa dette Punkt. Det, jeg udtalte, var, at det, jeg havde ventet, var en Fremstilling af, hvorledes det forenede Dampskibsselskab benyttede sin Magtstilling, som vi alle tro, at dette Selskab har, til at brude sig fejl om Kontrakter og Aftaler, til at tage Fordelene ved Farten, men unddrage sig Forpligtelserne. Det er det, som vi alle sammen godt kunne være enige om, er Forholdet, efter de Klager, der have været offentlig fremme fra mange forskellige Sider. Naar det saa imidlertid viser sig, at Foredspørgerne selv staa op og sige, vi have ikke noget at klage over Dampskibsselskabet, da det holder sin Kontrakt, saa er man virkelig berettiget til at sige: Er det det hele? Naturligvis, der kunde endda være al god Grund til at faa dette Spørgsmaal frem for at se, om man ikke skulde kunne komme ind paa noget nyt og bedre. Naar jeg altsaa siger: Er det det hele? siger jeg derved til, at man har valgt den Vej at gaa, som er valgt, nemlig at komme med en særlig højtidelig Foredspørgsel, hvorved det ærede Medlem for Anders Amtsskabs Valgkreds formodentlig i Grindring om tidligere behagelige og rare Dage har søgt